

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudců JUDr. Ing. Zdeňka Strnada, Ph.D. a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **Pneu servis Internacional, spol. s r.o.**, se sídlem v Českém Krumlově, Chvalšinská 168, zast. Mgr. Antonínem Menzelem, advokátem v Českých Budějovicích, Krajinská 44/10, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství v Brně**, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 8. 1. 2016 č.j. 580/16/5100-41458-702154, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á .

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení n e p ř i z n á v á .

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou dne 10. 2. 2016 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2016 č.j. 580/16/5100-41458-702154, jímž byly změněny zajišťovací příkazy Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, územní pracoviště v Českém Krumlově náhradou části návěty doplněním výroku rozhodnutí a úpravou poučení, v ostatním zůstala napadená prvostupňová rozhodnutí beze změny.

V žalobě se uvádí, že zajišťovací příkazy byly vydány na základě daňových kontrol, při kterých vyvstalo podezření, že plnění deklarovaná od obchodních společností ze Slovenské republiky nesou znaky subjektu missing trader. Žalobce uplatnil nárok na odpočet daně od osmi subjektů sídlících v tuzemsku, kdy finanční úřad má za to, že předmět plnění

byl zjištěn v obchodních řetězcích za účelem neodvedení daně. Byl porovnán rozsah přijatých zdanitelných plnění za kontrolovaná zdaňovací období se stavem roku 2015, kdy objem zdanitelných plnění významně poklesl. Dále byl zjišťován rozsah majetku žalobce. Bylo uzavřeno, že žalobce vykazoval zdanitelná plnění zatížená podvodem jak na vstupu, tak na výstupu a uskutečňování ekonomické činnosti bylo nahlédnuto jako značně rizikové. Bylo zpochybněno vedení skladové evidence. Žalobce přitom poskytoval při daňové kontrole potřebnou součinnost, řádně plní své povinnosti ve vztahu ke správci daně a nemá evidovány žádné nedoplatky na dani. Dovozuje, že jediným cílem opatření úřadu je likvidace žalobce.

V žalobě se uvádí, jakým způsobem žalobce navazuje obchodní vztahy, počíná si zcela obvykle, v jeho moci není zjistit, zda daňový subjekt podává daňová přiznání či platí daně, je-li kontaktní pro správce daně.

K samotnému kolotočovému podvodu žalobce poukázal na to, že nepočínal si s jediným cílem získat neoprávněně daňové zvýhodnění. Kombinace zaměstnanců správce daně označuje za smyšlené a fiktivní, nepodložené žádným objektivním přezkoumatelným důkazem. Správcem daně tvrzené skutečnosti nejsou nikterak prokázány. Správce daně zpochybňuje veškeré žalobcem předkládané důkazy či návrhy na doplnění dokazování.

K pokutě za nevedení skladové evidence zásob a nevedení inventarizace majetku se uvádí, že ve skladu žalobce dochází k velkému pohybu zboží, program skladu je složitý a správce daně tento program nepochopil. Neschopnost žalobce hradit pohledávky je spatřována v tom, že majetek žalobce je zajištěn prostřednictvím čerpaných úvěrů. Zůstává opomíjen fakt, že byly zajištěny pneumatiky v hodnotě téměř 9.000.000 Kč, které mají být zpeněženy v dražbě. Byla přehlédnuta skutečnost, že žalobce disponuje finančními prostředky deponovanými na účtu u České spořitelny, vlastní nemovitosti, je mu bezdůvodně zadržována vratka na DPH. Má tedy dostatečné množství likvidních prostředků, aby mohl své pohledávky uhradit. Zůstalo nezohledněno, že zajišťovací příkaz je svou povahou definitivním rozhodnutím a měl by se řídit zásadou proporcionality. Pokles obratu není nikterak dramatický, aby budil pochybnosti v tom smyslu, že žalobce se účelově snaží zbavit majetku a vyvézt z firmy kapitál. Každé podnikání je spojeno s rizikem poklesu tržeb a obrátů.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že zajišťovací příkaz je zákonným nástrojem, na základě kterého může být správcem daně zajištěna úhrada dosud nesplacené nebo nestanovené daně. Děje se tak za podmínek podle § 167 daňového řádu. Zajišťovací příkaz je z hlediska dokazování specifickým případem, ve kterém se dokazování neprovádí a vychází se ze skutečností, které jsou v daný okamžik známy a zakládají podmínky pro vydání zajišťovacího příkazu. Jde o procesní rozhodnutí předběžné povahy v podobě dočasného prozatímního prostředku k zajištění účelu správy daní. Zajišťovací příkaz nelze vydat svévolně, ale v souladu se zákonem, přičemž v této věci byly zákonné požadavky splněny.

Odůvodněnou obavu správce daně ve smyslu § 167 vyvolala zjištění získaná v průběhu daňové kontroly svědčící o tom, že žalobce vykazoval zdanitelná plnění zatížená podvodem, kdy žalobce neuplatnil nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v souladu s § 72 zákona o dani z přidané hodnoty a podvodně uplatňoval osvobození od daně podle § 64 odst. 1 zákona. Je tu předpoklad pravděpodobného doměření daně ve velmi vysoké částce. Pro zapojení žalobce do podvodných řetězců je podnikání žalobce značně rizikové pro výši pravděpodobně doměřené daně, ta bude nedobytná, případně její vybrání spojeno se značnými obtížemi. Majetkové poměry žalobce byly prověřeny se závěrem, že na nemovitostech vážne zástavní právo, ostatní majetek pro úhradu daně nebude postačovat.

Údajům o stavu zásob nelze důvěřovat, protože není řádně vedena evidence zásob zboží, poukazuje se na uloženou pokutu a nebylo možno přehlédnout omezení rozsahu podnikatelské činnosti v roce 2015 při srovnání s předchozím rokem. Majetkem, kterým lze dosud nestanovenou daň z přidané hodnoty zajistit, jsou vozidla a peněžní prostředky, které lze velmi rychle převést na jinou osobu. V tom smyslu hrozí nebezpečí z prodlení. Z těchto důvodů nebylo při vydání zajišťovacích příkazů postupováno svévolně. V zajišťovacím řízení se neprovádí dokazování a vychází se ze skutečností v daný okamžik známých. Závěr, zda došlo ke spáchání daňového podvodu, bude vysloven až po ukončení daňové kontroly. V tomto řízení správci daně nepřísluší činit konečné závěry. Na základě dosavadních zjištění je tu předpoklad budoucího stanovení daně za předmětná zdaňovací období.

Neuplatnění nároku na odpočet daně v souladu s § 72 zákona a z důvodu pravděpodobně podvodně uplatněného osvobození od daně podle § 64 odst. 1 bude žalobci po ukončení daňové kontroly s velkou pravděpodobností doměřena vysoká daň, která v době vymahatelnosti bude obtížně vymahatelná, ne-li nedobytná s ohledem na majetkové poměry žalobce a podezření jeho zapojení do podvodných řetězců, což implikuje, že určitá část ekonomické činnosti žalobce byla vykonávána s cílem neodvedení daně či získání nedovoleného daňového zvýhodnění, a proto nelze předpokládat, že by žalobce do budoucna uhradil dosud nestanovenou daň dobrovolně.

K výběru obchodních partnerů je poukazováno na to, že zkoumání určité bezproblémovosti obchodního partnera je rysem řádného podnikání, v němž podnikateli není lhostejné, s kým obchoduje. Odůvodněná obava o schopnosti daňového subjektu daň uhradit je v rozhodnutích I. i II. instance odůvodněna. Ze zákonných mezí při vydávání zajišťovacích příkazů nebylo vybočeno, byly shromážděny podklady o žalobcově činnosti i jeho majetku. Existovala přiměřená rovnováha mezi požadavkem obecného zájmu společnosti a požadavkem na ochranu základních práv jednotlivce. Institut zajišťovacího příkazu je právně upraven a podléhá stanoveným podmínkám, které byly v této věci splněny. Vydáním potvrzení o stavu osobního daňového účtu je deklarován stav osobního daňového účtu žalobce k určitému dni. Svědčí pouze o tom, že předepsané daně byly řádně uhrazeny. Potvrzení o bezdlužnosti není sto zbavit správce daně obav, které vedly k vydání zajišťovacích příkazů a poskytnout jistotu, že dosud nestanovená daň bude v době vymahatelnosti dobytná.

Žalobce v replice uvedl, že úsudek o tom, že žalobce nemusí svou daňovou povinnost splnit, je postavena na domněnkách a hypotézách. Naopak je prokázáno, že podmínky stanovené § 72 zákona o dani z přidané hodnoty byly splněny. Zásadní otázky zůstaly nevypořádány, což činí rozhodnutí nepřezkoumatelné. Nenabízí se žádný důkaz o tom, že žalobce měl být vědomě zapojen do daňového řetězce. Poukazuje se na dražební vyhlášku dokládající, jakou částkou žalobce disponuje v dražbě prodáváných pneumatik. Dále jsou zpeněžovány žalobcovy automobily a poukazuje se na hodnotu movitého majetku.

Ze spisů finančních orgánů vplynuly následující podstatné skutečnosti.

U žalobce byla postupně zahájena kontrola daně z přidané hodnoty za jednotlivá zdaňovací období od června 2011 do května 2014, od června do srpna 2014, za období září 2014 a dále za zdaňovací období říjen až prosinec 2014. Zahájení daňové kontroly předcházela zjištění učiněná správcem daně z evidence žalobce o stavu zásob. V průběhu daňové kontroly byly předloženy sestavy skladové evidence, které nebyly průkazně vedené, což vedlo k vydání výzev k předložení evidence o zásobách a inventarizace zásob. Další

výzvou bylo požadováno předložení účetních knih za kontrolovaná zdaňovací období. Žalobcem předložené podklady byly zhodnoceny jako neprůkazné.

Finanční úřad pro Jihočeský kraj je vydal dne 30. 9. 2015 rozhodnutí, jímž byl žalobce postižen za správní delikt, kterého se dopustil tím, že nevedl skladovou evidenci zásob v souladu s ustanovením § 9 odst. 7 vyhl. č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o účetnictví, a neprovedl inventarizaci majetku v souladu se zákonem o účetnictví a za tento správní delikt byla žalobci uložena pokuta v částce 358.084 Kč.

Spis obsahuje potvrzení o stavu osobního účtu žalobce z 9. 9. 2015 vydané podle § 151 odst. 1 daňového řádu, ze kterého plyne, že žalobce nemá daňové nedoplatky.

Výzvou ze 14. 12. 2015 vyzval správce daně žalobce k prokázání, zda nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátců TEN O'CLOCK, OUT STYLE, Dodat, MG ELEMIX CZ, TOP MUDOS, SEVY TIRE, VIRAB a Blue Power zahrnutých do hodnot uplatněných na řádku 40 jednotlivých daňových přiznání za kontrolovaná zdaňovací období byl uplatněn v souladu s § 72 a 73 zákona o dani z přidané hodnoty a ve smyslu směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty. Bylo požadováno prokázat důvody, které žalobce vedly k zapojení do ve výzvě popsaného obchodního řetězce, sdělení jak byl nastaven interní postup k přijetí opatření v zájmu zabránit možné účasti na plněních jež jsou součástí řetězově organizovaného podvodu na dani z přidané hodnoty, jaké skutečnosti a kým byly za žalobce posuzovány při nastavení prve uvedeného interního postupu, zda a jaká opatření byla přijata v zájmu zabránění možné účasti na podvodných plněních, jaké byly okolnosti přepravy zboží zajišťované jménem a na účet žalobce v obchodním případě vztahujícím se ke konkrétní faktuře vystavené společností BALTIRE pro odběratele TEN O'CLOCK, jaké byly důvody k provádění úhrad faktur vystavených společností MG ELEMIX CZ a společností TOP MUDOS.

V odůvodnění výzvy se na dalších 49 stranách popisují zjištění učiněná správcem daně vzbuzující pochybnosti správce daně o tom, zda žalobci vznikl nárok na jím uplatněný daňový odpočet. Ze zjištění správce daně se shrnuje, že u všech osmi významných dodavatelů zboží bylo zjištěno neodvedení a nezaplacení daně v obchodním řetězci, v němž bylo deklarováno pořízení a následné dodání zboží pro žalobce. Tyto řetězce jeví znaky zasažení podvodem na dani s účastí subjektu typu missing trader. U žalobce byla v kontrolovaných zdaňovacích obdobích zjištěna vysoká četnost a trvalost výskytu takových plnění, žalobce nereagoval na požadavek správce daně směřující ke zjištění okolností obchodních transakcí s partnery ve výzvě označenými, nebyla předložena průkazná skladová evidence zásob a doklady o provedení inventarizace zásob, u jednotlivých obchodních transakcí byla správcem daně zjištěna řada skutečností vzbuzujících pochybnosti o tom, zda dané transakce uskutečnily se v rámci běžného obchodního styku a v souladu se zákonem a směrnicí o dani z přidané hodnoty. V té souvislosti je poukazováno na nadstandardní vazby mezi žalobcem a obchodním partnerem o způsobu úhrad přijatých plnění, personálních a majetkových vazbách některých dodavatelů, shodných adresách sídel některých z nich, vesměs neexistující materiálně technické a personální vybavení uvedených partnerů pro obchodování s pneumatikami v řádech milionů korun, je tu osobní vazba mezi významným tuzemským dodavatelem a slovenskými společnostmi, na které žalobce vykázal osvobozená dodání do jiného členského státu v hodnotě více než 100.000.000 Kč. O těchto údajích daňový subjekt nemohl nevědět.

Správci daně nemohly nevzniknout pochybnosti o účelu vytvoření popsanych obchodních schémat, o důvodech a způsobu navázání či ukončení obchodní spolupráce s jednotlivými obchodními partnery a skutečném průběhu obchodních transakcí. Jsou tu pochybnosti o tom, zda daňový subjekt mohl být nevědomým účastníkem popsaneho podvodu na dani, neboť o řadě okolností deklarovaných plnění daňový subjekt věděl, měl či mohl vědět. Skutečnosti vyšle najevo zakládají důvodné pochybnosti o tom, že dané obchodní transakce se uskutečnily tak, jak jsou deklarovány.

Poté došlo k vydání zajišťovacích příkazů za jednotlivá kontrolovaná zdaňovací období, kterými bylo žalobci uloženo okamžikem oznámení zajišťovacího příkazu zajistit úhradu daně, která nebyla dosud stanovena, složením jistoty na dani z přidané hodnoty v částkách uvedených v každém ze zajišťovacích příkazů za kontrolovaná zdaňovací období. V odůvodnění rozhodnutí se shrnují zjištění učiněná při daňové kontrole, uvádí se rozsah žalobcova majetku a je činěno zjištění, že aktuální ekonomická situace žalobce i jeho ekonomická situace v minulosti odůvodňuje obavu, že žalobce nebude mít v době splatnosti dodatečně doměřené daně a příslušenství dostatek finančních prostředků, ani jiného zpeněžitelného majetku na jejich úhradu. Poukazuje se na rizikové okolnosti v odůvodnění vyjmenované a uzavírá se, že jsou dány podmínky pro postup podle § 167 daňového řádu, hrozí nebezpečí z prodlení úhrady daně dosud nestanovené.

Žalobce ve stručném odvolání proti zajišťovacím příkazům poukázal na to, že došlo k vydání exekučních příkazů na jeho majetek, proto nemůže provozovat podnikatelskou činnost, je nucen propustit zaměstnance, není schopen obchodovat. Své daňové povinnosti žalobce vždy řádně plnil. Cíle zajištění daně bylo možno dosáhnout jinak.

Odvolání bylo projednáno napadeným rozhodnutím, které je odůvodněno tím, že zákonné podmínky pro vydání zajišťovacích příkazů byly splněny, protože po vyhodnocení zjištění učiněných v rámci daňové kontroly bylo shledáno, že žalobce vykazoval s největší pravděpodobností zdanitelná plnění zatížená podvodem, neuplatnil nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v souladu s ustanovením § 72 zákona o dani z přidané hodnoty a podvodně uplatňoval osvobození od daně podle § 64 odst. 1 zákona, a tudíž mu bude s velkou pravděpodobností doměřena daň v rozsahu milionových částek. Výše jistoty byla stanovena podle pomůcek, které jsou k dispozici. Byly vyhodnoceny majetkové poměry žalobce a bylo učiněno zjištění, že v době vymahatelnosti dosud nestanovené daně by mohlo být ohroženo její vybrání. Protože se žalobce účastnil podvodu, již tato skutečnost stačí k intenzivní odůvodněné obavě správce daně o úhradu daně, protože ten nebude ochoten takto získané prostředky vracet. To by popíralo snahu obohatit se v rámci podvodu. Peněžní prostředky a vozidla lze rychle převést na jiný subjekt. Proto hrozí nebezpečí z prodlení.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s.ř.s. v mezích daných žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem řízení byly učiněny zajišťovací příkazy vydané v zájmu zajištění úhrady daně z přidané hodnoty, která nebyla dosud stanovena, za jednotlivá kontrolovaná zdaňovací období.

Zajištění úhrady dosud nestanovené daně upravuje § 167 a násl. daňového řádu. Podmínky pro uplatnění tohoto způsobu zajištění daně jsou stanoveny tak, že daň lze takto zajistit tehdy, je-li odůvodněná obava, že daň, u které dosud neuplynul den splatnosti nebo

daň, která nebyla dosud stanovena, bude v době její vymahatelnosti nedobytná nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi.

Z toho, co bylo uvedeno, vyplývá, že využití institutu zajištění lze využít tehdy, je-li budoucí stanovení daně přiměřeně pravděpodobné a takto dodatečně stanovená daň bude v době splatnosti nedobytná nebo její vybrání bude spojeno se značnými obtížemi. Oba tyto požadavky jsou stanoveny kumulativně, což znamená, že musejí být splněny oba, jak předpoklad doměření daně, tak předpoklad nedobytnosti. To vztahuje se jak na nesplatnou, tak na nestanovenou daň. Svou povahou jde o rozhodnutí předběžné povahy.

Žalobce popisuje zjištění správce daně o možném zapojení žalobce do obchodního řetězce, kdy daňovými doklady je deklarováno plnění od obchodních společností ze Slovenské republiky, kdy subjekty zapojené v řetězci jsou nekontaktní, nepodávají daňová přiznání nebo sice taková přiznání podaly, avšak daň nezaplatily.

Tento úsudek správce daně je podložen zjištěními o jednotlivých subjektech zapojených v řetězci, tak jak jsou podrobně popsány v obsáhlé výzvě ze 14. 12. 2015 vydané v průběhu daňové kontroly. Například v daňových dokladech vydaných společností TEN O'CLOCK s.r.o. bylo zjištěno, že za dopravu nakoupeného zboží nebyla účtována žádná přeprava, tu zajistil žalobce, poukazuje se na personální provázanost subjektů zapojených v řetězci, kdy například jednatel společnosti OUT STYLE s.r.o. a Dodat s.r.o. působí současně jako řidič žalobce, fiktivní sídla byla shledána například u společností VIRAB, SEVY TIRE, nekontaktními subjekty jsou například TOP MUDOS, MARIKO, Josef Richter je například jednatelem společnosti MG ELEMIX CZ, současně působí v nekontaktní společnosti MARIKO, úhrada zboží se dělá převážně v hotovosti. Reálnou ekonomickou činnost nemohla například provozovat společnost STT servis 21, která pro obchodování s pneumatikami v hodnotách milionů korun neměla materiální technické a personální vybavení. Místo dodání zboží deklarované v daňových dokladech jako tuzemské plnění od dodavatelů ze Slovenska dělo se v místě sídla žalobce.

Tato dosavadní zjištění učiněná v průběhu daňové kontroly nasvědčují tomu, že nemuselo se jednat o dodání zboží v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty, ale je tu pravděpodobnost pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti podle § 2 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o dani z přidané hodnoty. To se promítá do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění ve smyslu § 72 zákona o dani z přidané hodnoty, přičemž pravděpodobně přichází v úvahu oprávněné uplatnění nároku na osvobození daně podle § 64 odst. 1 zákona.

Soud proto sdílí názor finančních orgánů o tom, že je tu vysoká pravděpodobnost doměření daně z přidané hodnoty v poměrně vysoké částce. První předpoklad o budoucím doměření daně je proto dodržen.

Soud nesdílí názor žalobce, že ten vždy poskytoval potřebnou součinnost, protože nepředložil průkaznou skladovou evidenci zásob ani evidenci zásob. Výzva žalobce k odstranění pochybností správce daně vztahující se k obchodní spolupráci s dodavateli, jejichž faktury byly správci daně předloženy, zůstala rovněž bez odezvy. V obou případech jednalo se o požadavky správce daně uplatněné v době před vydáním zajišťovacích příkazů.

Potvrzení o stavu osobního daňového účtu vydává se podle § 151 odst. 1 daňového řádu. Jím je doloženo, že žalobce ke dni 9. 9. 2015 nemá žádné nedoplatky na předepsaných daních. To však neznamená, že daň z přidané hodnoty po ukončení kontroly za daná zdaňovací období nemůže být dodatečně doměřená. Na základě prve uvedeného potvrzení, nedoložení skladové evidence a inventarizace zásob nereagování na další výzvu správce daně, nelze přisvědčit žalobnímu tvrzení o tom, že úsudek o pravděpodobném doměření daně z přidané hodnoty je založen na nepodložených domněnkách. Jak již bylo uvedeno je tomu právě naopak, kdy finančními orgány předložené podklady nasvědčují tomu, že dojde pravděpodobně k doměření daně ve značné výši. Proto ve vydání zajišťovacích příkazů nelze spatřovat zájem správce daně na likvidaci žalobce.

Podklady shromážděné k datu vydání zajišťovacích příkazů nasvědčují zapojení žalobce v obchodním řetězci, kdy deklarované údaje v daňových dokladech nemusejí odpovídat skutečnosti. V době rozhodování nešlo proto o pouhou hypotetickou úvahu o zapojení žalobce do obchodního řetězce sledujícího zatížit daň z přidané hodnoty podvodem. Předmětem tohoto řízení není věcné rozhodnutí o dani a nelze se proto zabývat tím, jaké důkazní prostředky žalobce navrhoval a existují-li tu důvody, pro které nemusely být provedeny.

Žalobce vysvětluje, na základě jakých okolností navazuje obchodní vztahy a jaká kritéria charakterizující obchodní partnery jsou pro žalobce významná. Je věcí žalobce a v jeho zájmu, aby případné obchodní partnery prověřil a pokud tak neučiní, musí důsledky nedostatečného prověření obchodních partnerů nést sám. Kromě toho řadu údajů lze shledat z veřejně dostupných rejstříků, například o majetku společnosti, zakládají-li do obchodního rejstříku zákonem předepsané písemnosti, v souzené věci bylo možno učinit úsudek o případném personálním propojení mezi společnostmi zapojenými v řetězci, lze jen stěží pochybovat o tom, že žalobce neměl dostatek informací o společnostech OUT STYLE a Dodat, kdy jednatel těchto společností byl řidič žalobce. Požadavek na prověřování obchodních partnerů je zcela obvyklý a neznamená paralyzování podnikatelské činnosti, naopak důsledným zjišťováním údajů o dodavatelích z veřejně dostupných zdrojů lze podnikatelské riziko snížit. Tento požadavek nikterak neodporuje směrnici č. 206/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty.

Nekontaktními pro správce daně nejsou pouze daňové subjekty sídlící ve Slovenské republice, ale takovými subjekty jsou i tuzemské společnosti například společnost TOP MUDOS, ve které působí jako jednatel J.R., ten současně je jednatelem společnosti MG ELEMIX CZ sídlící v panelovém domě, kde má své sídlo celkem 223 společností z toho 64 subjektů je v likvidaci.

Soud k této pasáži rozsudku poznamenává, že reaguje na uplatněný žalobní bod, který svou podstatou míří do probíhající daňové kontroly. Pro věc je však významné, že ani námítky žalobce o možnostech prověřování obchodních partnerů nemění nic na tom, že tu je vysoká pravděpodobnost doměření daně, což je rozhodné pro možnost vydání zajišťovacích příkazů.

To je zapotřebí vztáhnout i k argumentaci o kolotočovém podvodu ve smyslu judikatury Soudního dvora Evropské unie. Pro přezkoumání zákonnosti zajišťovacích příkazů je rozhodné zjištění, že žalobce byl zapojen v obchodním řetězci, ve kterém bylo zjištěno neodvedení a nezaplacení daně z přidané hodnoty, tyto řetězce, do kterých byl žalobce zapojen, jsou zasaženy podvodem na dani z přidané hodnoty. Právě se zřetelem k tomu

přichází v úvahu, že daň za kontrolovaná zdaňovací období bude doměřena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 10Afs 18/2015 – 48). Okolnost, že žalobce byl v takových obchodních řetězcích zapojen, je z předložených podkladů zcela zjevná a zcela postačující pro vydání zajišťovacích příkazů.

Žalobní argumentace obsažená v žalobě se vztahuje k provádění daňové kontroly a daňovému řízení, jehož výstupem budou rozhodnutí odlišná od napadených zajišťovacích příkazů. Při vydání takového příkazu není na správci daně zkoumat vědomost daňového subjektu o zapojení v obchodním řetězci, ve kterém byl nárok na daňový odpočet uplatňován podvodně. Při vydání zajišťovacího příkazu se pouze posuzuje pravděpodobnost doměření daně, což se v souzené věci stalo, přičemž úsudek finančních orgánů soud hodnotí jako zcela správný. Není proto na místě argumentace rozsudkem Nejvyššího správního soudu ve věci vedené pod sp. zn. 1Afs 58/2013.

Důvody, v nichž žalobce spatřuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí, však nelze k napadenému rozhodnutí vztáhnout. Je zapotřebí rozlišit mezi zajišťovacím příkazem jako opatřením předběžné povahy a rozhodnutím věcným o daňové povinnosti. Pro vydání zajišťovacího příkazu je rozhodné, je-li tu pravděpodobnost doměření daně, což je v prvostupňových rozhodnutích i v napadeném rozhodnutí přezkoumatelným způsobem vyjádřeno.

Ke slovenským daňovým subjektům soud poznamenává, že společnost BEL TYRE byla žalobci známa, jestliže ten od této společnosti dopravoval zboží přímo a nikoli přes deklarovaného dodavatele, stejně tak byla žalobci známa společnost Wam, poněvadž té dodával zboží. Žalobce je samostatným podnikatelským subjektem a není tu nikdo, kdo by měl za povinnost žalobci oznámit, že existují pochybnosti o subjektech uvedených v souhrnném hlášení. Pro povahu zajišťovacího příkazu pak nemohlo dojít k porušení nařízení rady uvedeného v žalobě.

Rozhodnutí o správním deliktu za porušení zákona o účetnictví není předmětem tohoto řízení. Poznamenává se, že neprůkazně vedenou skladovou evidencí zásob a neprováděním inventarizace zásob se zhoršuje důkazní postavení žalobce v daňovém řízení. Výhrady žalobce související se způsobem a případnou správností či vadným vedením předepsaných evidencí lze argumentovat pouze ve vztahu k postižení za správní delikt, při vydání zajišťovacího příkazu se hodnotí výlučně podmínky dané ustanovením § 167 odst. 1 daňového řádu.

Pro účely posouzení druhého kumulativně stanoveného zákonného požadavku pro vydání zajišťovacího příkazu, dobytností daně případně vybrání daně spojené se značnými obtížemi, se správce daně zabýval majetkovou situací žalobce. Z tohoto pohledu nepostačuje pouhý výčet majetku tak, jak je dán v žalobě, ale je zapotřebí vzít v úvahu, zda v budoucnu bude možno pohledávku na dani uhradit, v jakém rozsahu, zda takový majetek bude ještě v době právní moci rozhodnutí o daňové povinnosti existovat. Právě všemi těmito okolnostmi se finanční orgány zabývaly. O možnosti uspokojit pohledávku na dani prodejem nemovitostí zhodnotily zatížení nemovitého majetku zástavním právem, kdy pohledávky dosahují výše 12.000.000 Kč, výše peněžních prostředků, hodnota movitých věcí a věcí nemovitých nedosahuje výše předpokládané dosud nestanovené daně. Dále bylo vycházeno z úvahy, že peněžní prostředky a vozidla lze snadno a v krátké době převést. Obava správce daně o možné nedobytnosti daně nebo její vybrání spojeném se značnými obtížemi, je přezkoumatelně

v napadeném rozhodnutí vyjádřeno, přičemž byl zhodnocen rozsah majetku žalobce a schopnost tento majetek vlastnit ještě v době vzniku pohledávky na dani.

Postavení správce daně neodpovídá postavení insolvenčního správce. Jedním z úkolů správce daně ve smyslu § 1 odst. 2 daňového řádu je zabezpečit úhradu daně. Proto je správce daně povinen využít k tomu instrumenty daně daňovým řádem, přičemž jedním z nich je zajišťovací příkaz. Nelze přisvědčit, že postup správce daně lze nahlížet jako likvidační, protože z napadeného rozhodnutí na straně 8 je zjevné, jaký majetek zůstal nepostižen, což umožňuje alespoň částečný výkon jeho podnikatelských aktivit. Zajišťovací příkazy byly vydány v zájmu budoucí úhrady daňové povinnosti, což je v napadeném rozhodnutí postačujícím způsobem odůvodněno. V úvahu byl vzat též pokles obratu v roce 2015 při srovnání se stavem roku 2014, význam měla okolnost, že žalobce se mohl účastnit podvodu.

Ani žalobní bod dovolávající se zásady proporcionality při využití institutu zajišťovacího příkazu nemá opodstatnění. Žalobce argumentuje základním právem užívat majetek ve vztahu k aktuálnímu ohrožení veřejného zájmu. Úkolem správce daně je zajistit úhradu daně a k tomu účelu je povinen využít zajišťovací příkaz, jsou-li pro to dodrženy podmínky. Právě obavami, že úhrada daně bude v budoucnu ohrožena, se finanční orgány obou stupňů zabývaly a své obavy v odůvodnění napadených rozhodnutí vyložily. Nepoužily obecné floskule o svých obavách, ale poukázaly na rozsah majetku, jeho možnou výtěžnost, možnost takového majetku se v krátké době zbavit, zabývaly se snížením obratu v roce 2015 oproti roku předcházejícímu, zhodnotily účast žalobce v obchodních řetězcích, ve kterých daň z přidané hodnoty byla zatížena podvodem. Při vydání zajišťovacího příkazu nelze vycházet výlučně z přístupu daňového subjektu k jeho povinnostem v minulosti, ale je třeba zhodnotit, jsou-li v době vydání zajišťovacího příkazu splněny podmínky dané ustanovením § 167 odst. 1 zákona. Je proto zapotřebí zabývat se tím, zda tu je pravděpodobnost dodatečného vyměření daně a bude-li tato daň v době doměření dobytá. Právě tyto skutečnosti byly hodnoceny v obou stupních řízení, přičemž dělo se tak zcela konkrétně na základě skutečností uvedených v odůvodnění napadeného rozhodnutí a prvostupňových zajišťovacích příkazech.

Jak soud uvedl v předchozí pasáži rozsudku považuje úsudek finančních orgánů o obavách o možné nedobytnosti daně dosud nestanovené, případně nesplatné, jako správný. Na tom nemůže nic změnit argumentace žalobce o tom, jak provozoval svou podnikatelskou činnost, případně plnil daňové povinnosti. Pro věc je rozhodné, že jsou dodrženy podmínky pro vydání zajišťovacího příkazu, jestliže je tu pravděpodobnost doměřit značně vysokou daň z přidané hodnoty, přičemž tato daň nemusí být dobytá, jestliže majetek, který lze k úhradě daně využít, nemusí postačovat, případně jde o majetek, který lze v krátké době převést.

Jak již bylo uvedeno potvrzení o bezdlužnosti dokládá stav na daňovém účtu žalobce v době vydání rozhodnutí. Pro věc je podstatné, že jsou dodrženy oba zákonné požadavky stanovené §167 odst. 1 daňového řádu. Poznámává se, že v době vydání potvrzení probíhala daňová kontrola daně z přidané hodnoty za celou řadu zdaňovacích období, přičemž je tu pravděpodobnost doměření daně pro jeho účast v obchodních řetězcích jevícími znaky zatížení podvodem na dani z přidané hodnoty.

Soud proto uzavřel, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s § 167 daňového řádu a zásadami daňového řízení.

Vzhledem k těmto důvodům krajský soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho administrativní činnosti.

Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 23. června 2016

předsedkyně senátu:
JUDr. Věra B a l e j o v á v. r.

Za správnost vyhotovení :
Prázdna Jaroslava